Zaterdag 3 Juni 1944

DAGBLAD

# AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4222



Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27. telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.



# 5e Leger neemt Velletri en Valmontone.

### Noordamerikaanse vliegtuigen bombarderen doelen in Oost-Europa en vliegen door naar Rusland.

## Ramon Grau San Martin tot President van Cuba gekozen.

**VAN 'S PAUSEN REDE.**

Aan de rede van Zijne Heiligheid de Paus ontlenen wij nog het volgende:

De Heilige Vader zeide o.a.: „Als Wij thans de staat van zaken over de gehele wereld in overweging nemen zien Wij ons genoopt voor gebeurtenissen, die in hun geestelijke en materiële geschilpunten Onze ziel met gegronde zorg vullen.

Bittere tweedracht en twist tussen kinderen van een zelfde volk, die de kiem van ernstiger gevolgen in zich dragen, scheppen een atmosfeer waarin het gezag van de Kerk (dat staat boven alle aardse en voorbijgaande gedachtenstromingen) zich door beide zijden getrokken voelt in een maalstroom van tegenstellingen die niet zeldzaam het gebrek van de nodige helderheid van ideeën en een waar gewogen oordeel schept."

De Paus refereerde vervolgens naar de traditionele „practische liefdadigheid van de Kerk ten opzichte van allen die lijden en verdrukt worden". En Hij vervolgde:

„Volgende daarom het voorbeeld van Onze Voorgangers achten ook Wij, beminde broeders, in deze periode van ongekend gebrek en armoede het Onze heilige plicht om Onze Herderlijke zorgen in een mate die tot nu toe nauwelijks overschreden of bereikt werd, te wijden aan de nooddruft, die Ons aan elke kant omringt en om hulp roept. Het is niet dat de Kerk, in het minst nog op dit ogenblik, op enigerlei wijze enig aards voordeel of menselijke glorie zoekt: want Onze gedachten zijn dag en nacht gericht op slechts één doel: hoe Wij in staat kunnen zijn het hoofd te bieden aan deze bittere beproeving om allen te helpen zonder onderscheid van nationaliteit of ras en hoe Wij de vrede tenslotte kunnen helpen brengen aan de gemartelde mensheid. Als Onze zorg op het ogenblik in het bijzonder aan Rome gewijd is dan is dat omdat zulke gevoelens gewekt worden door de zorgelijke toestanden waarin zulk een groot deel der bevolking van de stad — welke ook Ons Diocees is — zich bevindt. Het is zeker niet de eerste maal, dat de storm de Eeuwige Stad getroffen heeft. Het Christelijke Rome heeft in zijn geschiedenis andere zeer bittere rampen gekend: bezetting en plundering, van Alarik tot de verschrikkelijke plundering van 1527; binnenlandse partijtwist als in de tiende eeuw; vervallenheid als in de periode van Avignon en ten tijde van het grote Westerse Schisma; pest als in de rampspoedige dagen van St. Gregorius en onder Paus Sixtus IV; ujthongering en scharste door natuurlijke oorzaken als tijdens het bestuur van Clemens XIII in de jaren 1763 en 1764." (Vaticaanstad, (AP) 2.6).

**DUITSE BESPIEGELINGEN.**

De Duitse radio heeft weer nieuwe bespiegelingen gehouden en zeide daarbij, dat de „invasie van West-Europa mogelijk zal worden voorafgegaan door de opening van een Balkanfront". In een uitzending, welke door de Associated Press werd opgevangen, zeide de Duitse radio in „berichten uit Syrië en Libanon via Ankara", dat de Engelsen en Noordamerikanen gedurende de laatste weken op toenemende schaal troepen geconcentreerd hebben in het Nabije Oosten (Londen, (AP) 2.6).

**NIEUWE PRESIDENT VAN CUBA**

Ramon Grau San Martin heeft een overweldigende overwinning behaald in de Presidentsverkiezingen in Cuba, niettegenstaande de vastberaden oppositie van vier partijen die de regering van President Batista steunden. 20 Uren nadat de gelegenheid tot stemmen gesloten werd gaf Dr. Carlos Saladrigas, vroeger Premier en een persoonlijke vriend van Batista, toe, dat hij verloren had en feliciteerde hij zijn tegenstander voor zijn overwinning. Grau sprak door de radio en deed een oproep voor een verenigd Cuba dat steun biedt aan de Geallieerde landen. Hij zeide: „Wij zijn hoofd van een partij, welker slagzin sedert de dagen van de revolutie geweest is: 'Voor Cuba en voor de Cubanen'." Grau San Martin groette ook „mijn vrienden in de Verenigde Staten", de Verenigde Landen en „alle landen waar vrijheid en rechtvaardigheid heersen". Grau San Martin bracht samen met de andere leiders van de oppositie hulde aan President Batista voor de organisatie der verkiezingen, welke eerlijk en vreedzaam verliepen (Havana, (AP) 2.6).

**VERKLARING VAN HET GEALLIEERDE HOOFDCOMMANDO.**

De volgende verklaring werd door het Geallieerd Hoofdkwartier te Napels uitgegeven:

„De Geallieerde militaire autoriteiten, die zich gesteld zien tegenover een meedogenlozen vijand in Italië, zijn slechts geïnteresseerd in de vernieling en uitroeiing der Duitse strijdkrachten in dat land. Zij hebben genomen en nemen nog elke mogelijke voorzorgsmaatregel in de loop van de krijgstocht om onschuldige burgers en culturele en godsdienstige monumenten van blijvende waarde voor de bescaving te sparen. In het bijzonder zijn zij zich diep bewust van de uitzonderlijke positie, welke door Rome ingenomen wordt als een der voornaamste geschiedkundige, godsdienstige en culturele centra van de wereld en het feit, dat Rome de zetel is van Zijne Heiligheid den Paus en de onzijdige staat Vaticaanstad omvat. Het is daarom de vaste bedoeling van de Geallieerde regeringen en Geallieerde militaire autoriteiten om elke voorzorgsmaatregel te nemen, welke in hun vermogen ligt in overeenstemming met de essentiële militaire vereisten om Rome, zijn historische en godsdienstige monumenten te sparen. De Geallieerden hebben slechts genomen en zullen nog enkel militaire actie nemen tegen Rome in zoverre de Duitsers de rangeerterreinen en wegen van de stad voor militaire doeleinden gebruiken. Indien de Duitsers verkiezen Rome te verdedigen zullen de Geallieerden verplicht zijn de nodige militaire maatregelen te nemen om hen eruit te verdrijven. Het is daarom de oprechte hoop van Zijner Britse Majesteits regering en de Noordamerikaanse regering, dat de vijand niet zulk een slechte keus zal doen" (Napels, (AP) 3.6).

**GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NAPELS.**

„Te land: Hoewel de steden Velletri en Valmontone thans genomen zijn door het vijfde leger na hevige gevechten, zijn de vijandelijke defensiestellingen in deze sector nog niet gebroken. De penetratie in de vijandelijke positie ten Noorden van Velletri is evenwel uitgebreid. De vijandelijke defensies liggen in belangrijke diepte en er wordt een krachtige tegenstand ondervonden. Het achtste leger gaat voort den vijand naar het Noorden en Westen te drijven. Ferentino en Valori zijn bezet en onze vooruitgeschoven elementen naderen Alatria.

**Op zee:** Gisteren 2 Juni werden doelen ten Noorden van Anzio met succes gebombardeerd door torpedojagers. Een vijandelijke batterij, welke vuurde op kleine mijnenvegers, die een kanaal langs de kust schoonveegden, werd op doeltreffende wijze buiten gevecht gesteld. Onze schepen leden schade noch ongevallen.

**In de lucht:** Spoor- en verkeersbruggen, verbindingswegen, troepenconcentraties, voorraadopslagplaatsen en motorvoertuigen in het gevechtsgebied en ten Noorden van Rome werden gisteren aangevallen door middelzware en gevechtsbommenwerpers van de tactische luchtmacht. Andere gevechtsbommenwerpers vielen voertuigen en troepen in Joegoslavië aan. Grote strijdkrachten van geëscorteerde zware bommenwerpers vielen spoorwegcentra in het Oosten van Hongarije en Roemenië aan (deze vliegtuigen vlogen door naar Russische bases). Van deze verrichtingen worden 5 onzer vliegtuigen vermist. Slechts 6 vijandelijke vliegtuigen werden overdag boven het gevechtsgebied gezien. Het is thans bekend, dat 2 vijandelijke vliegtuigen vernield werden tijdens de operaties in de nacht van 1 op 2 Juni. In de afgelopen nacht vielen onze bommenwerpers doelen te Giurgiu in Roemenië aan. De Geallieerde luchtstrijdkrachten in het Middellandse Zeegebied voerden ongeveer 2700 enkelvluchten uit" (Napels, (AP) 3.6).

**AANVAL OP DUITS CONVOOI.**

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat Britse vliegtuigen van vliegdekschepen Donderdagavond een krachtig geëscorteerd Duits convooi van drie voorraadschepen voor de Noorse kust ter hoogte van Stadlandet hebben aangevallen. Alle drie schepen werden getroffen en vier escorterende afweerschepen werden beschadigd. 2 Britse marinevliegtuigen gingen verloren (Londen, (AP) 2.6).

## Weer een Minister-Crisis.

Vrijdag werd bekend gemaakt, dat belangrijke veranderingen in het Nederlandse Ministerie hebben plaats gegrepen. Minister Burger heeft Binnenlandse Zaken gekregen, terwijl Minister van den Broeck tijdelijk de portefeuille van Minister Kerstens zal waarnemen. Het ministerie van Binnenlandse Zaken en Algemene Zaken is gesplitst. Minister van Boeyen houdt de portefeuille van Algemene Zaken. De heer Kerstens heeft bij Hare Majesteit zijn ontslag ingediend evenals de heer van Angeren. Terwijl Hare Majesteit dit laatste in overweging heeft gehouden, aanvaardde zij het ontslag van den heer Kerstens. Het ministerie van Scheepvaart, Visserij, Handel, Industrie en Landbouw is in tweeën gesplitst. Het Ministerie van Handel, Industrie en Landbouw is tijdelijk in handen van den heer Van den Broeck; aan het hoofd van het nieuwe ministerie van Scheepvaart en Industrie staat de heer De Booy.

Deze heeft zijn directeurschap aan de Bataafse Petroleum Maatschappij neergelegd om de portefeuille te aanvaarden.

In de officiële mededeling staat: Met het oog op komende gebeurtenissen heeft een nieuwe verdeling van zekere portefeuilles in het Nederlandse cabinet plaats gehad. Met het oog op het belang van de Nederlandse koopvaardij in verband met de oorlog en het economisch herstel van Nederland na de oorlog werd een afzonderlijk ministerie gevormd voor Scheepvaart. De heer de Booij, oud zee-officier en directeur van de Bataafse Petroleum Maatschappij houdt deze portefeuille. Sedert 1940 was hij onder-voorzitter van de Nederlandse Scheepvaart en Handels Commissie. De heer Kerstens, minister van Economische Zaken is afgetreden. Het nieuwe departement van Industrie Handel en Landbouw is tijdelijk in handen van minister van den Broeck gegeven. Minister Burger, die tot nu toe geen portefeuille had en die verleden jaar uit Nederland ontsnapte heeft Binnenlandse Zaken op zich genomen, Van Boeyen blijft als Minister van Algemene Zaken. (Aneta)

**De minister-crisis.**

Dat thans voor de tweede maal gedurende deze oorlog juist de katholieke ministers hun portefeuille ter beschikking stellen stemt tot nadenken. Zit het in het katholicisme? vraagt men zich af. Het is wel heel duidelijk, dat dit niet het geval is, omdat Scheepvaart en Justitie zeker totaal niets met het katholicisme te maken hebben, evenmin als Koloniën enkele jaren geleden toen Welter heenging. Waarin dan wel?

Het wachten is op een officieel communiqué, waarin zulks misschien zal worden medegedeeld. Het zou zeker voorbarig zijn thans een ongegronde mening hierover te vormen. Maar wat zeker wel het geval is, dat men de oorzaken van het conflict **meer in de constitutionele spheer moet zoeken.**

Dat een scherpzinnig en door kathliek en niet-katholieker kend man als Van Angeren zijn portefeuille beschikbaar stelt, wijst er op, dat hij meent de verantwoordelijkheid niet langer te kunnen dragen.

Dat een jonge figuur als Kerstens met een jarenlange politieke ervaring in de Volksraad in Indië heengaat en vervangen wordt door den zeker zeer begaafden, maar ouderen De Booy, doet vermoeden, dat er voor jongere figuren in ons cabinet moeilijk een plaats te veroveren is. De figuren met jongere ideeën op sociaal en economisch gebied moeten hun plaats inruimen voor de oudere generatie.

Aan Economische Zaken is het al langer roerig. Steenberghe ging vóór de oorlog onder Colijn al heen, evenals Gelissen. Steenberghe deed het ónder de oorlog nogmaals.

Merkwaardig is wel, dat thans wéér het conflict aan Economische Zaken plaats vindt.

Wie het huidige cabinet beschouwt ziet, dat met uitzondering van Van Boeijen en Lidth de Jeude geen der huidige ministers ooit een ministeriële portefeuille gedragen heeft in het vooroorlogse Nederland. Op zichzelf zou hiertegen minder bezwaar bestaan, ware het niet dat de huidige ministers toch in elk geval minder practische ervaring van het ministerschap moeten hebben, vooral wat het cabinet als geheel betreft. Vervolgens ziet men, dat de grote maatschappijen meer en meer haar intrede doen in het cabinet: Van den Broeck, Michiels Van Verduynen en Lidth de Jeude alle drie van de Billiton-Maatschappij, De Booy van de Koninklijke, terwijl de Heer Ferwerda van de Unilever in de staatscommissie voor de terugkeer naar Nederland ten minste een even grote invloed heeft als een minister.

Wat het politiek gehalte van het cabinet betreft merkt men op, dat er geen enkel practiserend katholiek in zit. Een vergelijking met het liberale cabinet-Colijn van 1937, dat toen binnen 24 uur moest aftreden, dringt zich onwillekeurig op.

Wij zullen moeten afwachten wat de eigenlijke toedracht van de zaak is. Uit de thans bekend gemaakte feiten kan men niet meer concluderen dat hetgeen wij hier boven deden.

## Het nieuws van vandaag.

De Geallieerde troepen in Italië hebben een belangrijk succes geboekt door Velletri en Valmontone, twee sterktepunten in de Duitse linie ten Zuiden van Rome, te veroveren. Het Geallieerde Hoofdkwartier te Napels maakte evenwel bekend, dat hiermede de Duitse linie ten Zuiden van Rome niet doorbroken is, hoewel de vijand enigszins terug moest vallen voor de druk der Geallieerden. Het zijn vooral de Noordamerikanen, die aan dit front vechten, maar de Fransen en Britten verder ten Oosten komen ook snel vooruit over de Via Casilina en aan weerszijden daarvan. De Duitsers zullen veel materiaal moeten achterlaten, aangezien hun aftocht naar het Noorden over de Via Casilina thans afgesneden is en de gewone landwegen niet zoveel verkeer kunnen verwerken als deze grote Verkeersweg.

Geallieerde vliegtuigen brengen grote schade toe aan de vluchtende colonnes en vielen ook verbindingswegen ten Noorden van Rome aan. De luchtactiviteit onderscheidde zich evenwel in het bizonder doordat Noordamerikaanse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen uit Italië gisteren doelen in Hongarije en Roemenië hebben aangevallen en doorgevlogen zijn naar Russische bases. In de afgelopen nacht hebben andere Geallieerde vliegtuigen bovendien doelen te Giurgiu in Roemenië aangevallen. Giurgiu is een belangrijke oliehaven aan de Donau.

Het Geallieerde Hoofdcommando in Italië heeft een verklaring uitgegeven waarin gezegd wordt, dat de Geallieerde troepen zoveel mogelijk de culturele en historische monumenten zullen ontzien — in het bizonder die welke aan de Kerk behoren — maar dat men de Duitsers in Rome wel degelijk zal aanvallen indien zij verkiezen de stad te verdedigen. Het is te hopen en te verwachten, dat Rome zelf niet tot slagveld gemaakt zal worden, want uit de rede van Zijne Heiligheid de Paus blijkt wel hoezeer de bevolking er gebrek lijdt.

Uit Engeland hebben zware bommenwerpers gisteren doelen op de Franse kust aangevallen en in de afgelopen nacht werd de bestoking voortgezet. Ook werden de rangeerterreinen te Trappes nabij Parijs en doelen te Leverkusen in Duitsland gebombardeerd. Het lucht-offensief schijnt hedenmorgen te worden voortgezet.

Dr. Ramon Grau San Martin, een 62-jarige Professor aan de Universiteit van Havana, is bij de verkiezingen in Cuba tot President gekozen. De nieuwbenoemde President gaat vooreerst op reis o.a. door het Caraïbisch gebied en de Verenigde Staten.

**MEDEDELING VAN ROOSEVELT.**

President Roosevelt heeft medegedeeld, dat de Verenigde Staten meer dan 175.000 vliegtuigen gemaakt hebben in ongeveer drie jaren tijds. In de eerste 91 dagen van dit jaar — zo zeide de President — werden 4400 vliegtuigen naar de Geallieerden gezonden uit de Verenigde Staten. Dit is een gemiddelde van 338 vliegtuigen per week. Tussen 11 Maart 1941 toen de leen-pacht wet aangenomen werd en 1 April van dit jaar werden 31.000 vliegtuigen gezonden naar de strijdkrachten van andere Verenigde Landen. Roosevelt zeide, dat de Geallieerden contant betaalden voor 7000 van de vliegtuigen en dat de rest onder de leen-pacht wet gezonden werd (Washington, (AP) 2.6).



*DON LUIGI STURZO OVER ITALIË'S TOEKOMST-V.*

## Het Italiaanse volk is democratisch en katholiek.

„De toekomst van Italië," dat nu het meest tragische tijdperk van zijn lange geschiedenis medemaakt, is afhankelijk van zijn volk. Laten de Noordamerikanen en voornamelijk de Katholieke Noordamerikanen er goed aan denken, dat de Italianen democratisch en Katholiek zijn."

„Ik ben ervan overtuigd, dat uit deze vereniging van het Christendom met de Democratie, de kracht zal voortkomen, die niet alleen Italië, doch de gehele wereld, tot een gelukkiger toekomst zal leiden".

Aldus gaf Don Luigi Sturzo, pionier en stichter van de Italiaanse Volkspartij (thans de Christelijk Democratische Partij) de tegenwoordige en toekomstige problemen van Italië te kennen en duidde hij tevens de weg aan die het zou volgen.

„De Christelijke Democratie in Italië", zo zeide hij, „heeft de révolutionnaire experimenten van 20 jaar Fascisme doorworsteld en overleefd, en zij neemt nu weer een steeds groter wordend aandeel in de geestelijke, staathuishoudkundige en politieke wederopbouw van mijn land. Niets kan mijn overtuiging wegnemen, dat de Christelijke Democratie over de gehele wereld gehandhaafd zal blijven, welke révolutionnaire woelingen de overgang van oorlog naar vrede ook moge veroorzaken, en dat zij het volle vertrouwen van alle klassen van de menselijke gemeenschap zal winnen".

„Een land zo geslagen als het mijne kan niet tot nieuw leven herrijzen zonder de kracht van zijn volk. En met volk bedoel ik niet slechts de arbeidende klasse, maar alle klassen en het gehele organisme van de Staat in vrije samenwerking. De tweede „Risorgimento" van Italië zal niet het werk kunnen zijn van één politieke richting of één sociale klasse. Italië kan nooit herleven onder een dictatuur, zelfs geen „zachte" dictatuur. Het Italië van de toekomst moet een Democratisch Italië zijn. En de Italianen behulpzaam te zijn bij het herkrijgen van de enige ware democratie, die gegrond is op een zedelijke, Christelijke levensopvatting, is het hoogste doel van de partij die door mijn vrienden is heropgericht onder de eenvoudige en veel betekenende naam, Christelijk Democratische Partij."

Onze partij is geen partij in de juiste zin des woords, geen klassepartij, want zij behoort aan alle klassen.

Haar grootste stuwkracht komt van de intellectuele jeugd, de middenklasse, de arbeidende klasse en de boeren.

Een rijke man is een witte raaf in de gelederen van de Christelijk Democratische Partij, maar als hij een overtuigde Christen en Democraat is, dan is die [illegible]

Het merkwaardigste van de Christelijk Democraten is wel, geloof ik, dat zij erg „Franciscaans" zijn, dit wil zeggen, arm, maar met een onbeperkt geloof en vertrouwen.

**De kracht van de Christelijke democratie.**

De feiten sinds Mussolini's val bewijzen dat het Christelijk Democratisch ideaal nooit gedoofd is geweest in Italië sinds de opheffing door den Duce in 1926 van de Volkspartij, kampioen van dat ideaal en voorloopster van de Christelijk Democratische Partij.

Toen de Heilige Stoel in 1929 het „non expedit" ophief en zodoende de mogelijkheid voor katholieke actie op politiek terrein heropende, welke mogelijkheid een halve eeuw lang opgeheven was geweest, won de Volks (Christelijk Democratische) Partij in tien maanden één vijfde van het aantal zetels in de Italiaanse Kamer van Afgevaardigden. Binnen twee jaar verkreeg zij de meerderheid in 2500 van de 9000 gemeenteraden en in 39 van de 69 provinciale raden. Van de Christelijk Democratische Arbeiders Unie steeg het ledental in twee jaar tijd tot 1.200.000, terwijl de socialistische bonden tezamen na 20 jaar activiteit slechts 1.500.000 leden telden.

„Gij vraagt mij naar de doelstellingen van de Christelijk Democratische Partij?"

„Deze zijn het beste te vinden, geloof ik, in de Noordamerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring, waarvan de stellers bepaalden „dat alle mensen gelijk geschapen zijn, dat zij door hun Schepper begiftigd zijn geworden met zekere onvervreemdbare rechten, zoals het recht om te leven, dat van de vrijheid en dat om het geluk na te streven".

Het was om tot de verwezenlijking van deze doelstellingen te komen dat de Italiaanse Volkspartij voor de arbeiders aanspraak maakte op een aandeel in de fabriekswinsten door middel van bizondere aandelen dat zij eiste dat de gronden aan coöperatieve verenigingen gegeven werden of aan boeren tegen een jaarlijkse pacht, teneinde één gezinsbezit te vormen.

**Italië's toekomst.**

Men vergete niet dat al deze eisen, rechtstreeks voortvloeiden uit „Rerum Novarum" van Leo XIII. Zij werden echter heftig bestreden door de rijke bourgeoisie en de grootgrondbezitters die vijftig jaar lang over Italië de scepter gezwaaid hadden.

Deze hadden groter ontzag voor de Christelijk Democraten dan voor de Socialisten en zij waren doodsbenauwd dat Socialisten en Volkspartij tot een coalitie zouden geraken en zodoende gezamenlijk de meerderheid in de Kamer van Afgevaardigde zouden krijgen.

Om hen nu uit het politieke leven weg te cijferen namen bourgeoisie en grootgrondbezitters hun toevlucht tot het Fascisme, en gaven zodoende het voorbeeld aan de grote Duitse industriëlen die tien jaar later de Nazies aan de macht zouden helpen in de hoop de werklieden [illegible] en de Democratische partijen te verpletteren in het Reich. De Fascis-

ten in Italië en de Nazies in Duitsland slaagden erin om hun „meesters" eronder te krijgen en om révolutionnaire regeringen te vormen. De Italiaanse bourgeoisie en de Duitse industriëlen hadden berouw, doch te laat. Beiden hebben ze duur moeten boeten om hun verraad jegens de democratie.

Nu Italië vecht om de verwoesting, teweeggebracht door 20 jaren Fascistische onderdrukking, te herstellen, beseft de Christelijk Democratische Partij het ten volle dat er zeer moeilijke ogenblikken zullen aanbreken in de wederopbouw van het vertrapte land en dat geweld, van welke zijde het ook moge komen door het staatsgezag in de kiem gesmoord moet worden. Erkennende, dat ware democratie orde betekent, wensen de Christelijk Democraten een sterke staat in Italië. Zij wijzen er echter op, dat deze kracht van de staat niet moet komen van het leger of van de kapitalisten, maar van het volk in zijn geheel, in een poging tot zo nauw mogelijke samenwerking".

„Ik ben ervan overtuigd", besloot Don Sturzo, „dat de kracht van de Christelijk Democraten verenigd in een centrale partij, waartoe alle klassen behoren, en welke geleid wordt door de eeuwige beginselen van Christelijke moraal en niet door kortstondige positivisme of door morele kleingeestigheid, kan bijdragen tot een werkelijke en blijvende vereniging van het Italiaanse volk.

# De schilderijen-Tentoonstelling te Willemstad.

## Van Nederlandse schilders in Noord-Amerika.

### De boeiendste tentoonstelling tot nog toe op Curaçao.

Johan van de Walle van de Surinaamse Gouvernements Persdienst terugkerend uit New York langs ons eiland, legde aan zijn vriend en collega Mr. E. M. Elias uit, dat het zeer wel mogelijk zou zijn een stel schilderwerken van Nederlandse kunstenaars die thans in Noord-Amerika wonen, op Curaçao te krijgen. Elias nam de Kunstkring in de arm, waar men zich voor dit doel maar al te graag in de armen liet nemen. Alles had een voorspoedig verloop, ook de huisvesting van deze nieuwe gasten, dank zij het onmiddellijke ja van Dr. Harry Maal, toen men om Thelma kliniek vroeg (moest vragen omdat dezelfde Kunstkring tot nu toe niet bepaald kwiek geweest is met zijn plan tot verbouwing van het voormalige ziekenhuis voor gelekoortslijders tot Kunstzaal).

Men kan nu en zal een uitstekende verzameling schilderijen gaan zien, welke ook aangekocht kunnen worden. Zij is de boeiendste van alle, die tot nu toe hier te bezichtigen waren.

Behalve éénmans tentoonstellingen, waarvan die van Briët de voornaamste was, zagen wij in de laatste zeven jaren o.a. een matige Hongaarse tentoonstelling aangelegd door zekeren Baum, met een bijna zuiver financiële opzet; het paneeltje en de doeken van den enigen Curaçaoënaar die wat meer als schilder heeft getekend: Gorsira, als versiering van de boekententoonstelling in Club de Gezelligheid; en in 1939 kort vóór de oorlog een dubbel grote tentoonstelling van Nederlandse werken.

Iedereen die deze tentoonstelling bezocht, zal een vergelijking trekken met die van vandaag en de verschillen zullen in het oog springen. De tentoonstelling van 1939 was zeer goed, maar weinig schokkend. Het uitstekende vakmanschap bij weinig schakering in de geest. De doeken van Toon Kelder, die toch niet de sterkste schilder was onder de aanwezigen, staken destijds aangenaam af tegen de anderen, doordat hij een waaghalziger persoonlijkheid leek. Een schilderij van de ruiterij, overigens van een academicus, en een besneeuwd akkerlandschap in de kleine achterkamer van de zestig doeken grote tentoonstelling zijn ons als frisse tonen, helaas zonder de namen van de twee kunstenaars, die deze laatste twee schilderijen maakten, bijgebleven.

En nu deze werken. Loopt men even rond in dit fraaie huis van Maal, dan zal men niet nalaten op te merken: de hedendaagse Nederlandse schilders in de Verenigde Staten van Noord-Amerika hebben zich niet laten verleiden tot flauwiteiten en bieden een boeiend geestesleven. Curaçao mocht een goede keus uit hun uiteenlopende arbeid krijgen. Krijgen om te blijven, hopen wij. Want wij hopen vurig, dat deze schilderijen alle in plaatselijk bezit mogen overgaan. Wij verwachten dit ook, tenminste indien het Gouvernement redelijkheid toont en de invoerrechten van 11% op deze toch al niet goedkope schilderijen, laat vallen.

De Directeur van de Cultuur in Caracas, de Heer José Nucete-Sardi, welke onlangs ons eiland bezocht, bood spontaan aan nog in October van dit jaar een tentoonstelling te organiseren van de werken van deze zelfde schilders in Caracas. De tentoonstelling zal gehouden worden in het Museo de Bellas Artes, hetwelk gratis voor dit doel zal worden afgestaan. Op kosten van de regering zal Venezuela propaganda maken voor het bezoek aan deze tentoonstelling en programma's drukken. Venezuela zal geen invoerrechten rekenen. Het zou werkelijk te zot zijn indien hier tegenover zou komen te staan, dat Curaçao wel invoerrechten zou rekenen op de schilderijen, welke hier gekocht zouden worden, van deze Nederlandse schilders!

Men kan het verbeten toegeven, omdat men wilde kracht in kunst niet mag of erbij juichen omdat men een kunstenaar niet graag door stijl gebonden ziet, maar men kan niet ontkennen, dat Joep Nicolas meester is op deze tentoonstelling.

Die weinig vertrouwd zijn met de laatste bewegingen in het geestesleven, zullen hem „reuzen-modern" noemen. Talentrijke schilders zullen angstvallig vermijden zijn invloed te ondergaan. Rechtvaardige kunstcritici zullen hun hoofd schudden als zij de chaos van al zijn verschillende werken uit hun geheugen oproepen. De stille stijl van de tegenwoordige litteratuur voelt zich weinig op zijn gemak naast de bliksems van deze verfijnd boerachtige kracht. Maar gelijk Stravinski van de treiterende glasbrekende accoorden aan het eind van zijn eerste werk tot aan de neoclassieke Händelachtige lijnen van zijn latere werk een muzikant van betekenis blijft, zo Joep Nicolas een tekenaar van geboorte.

De symboliek van zijn „Gefolterde Aarde" is al zo oud als de symboliek is; zo oud dat de dienstboden symboliek en kunst verwarren. Maar Joep Nicolas zet ermede ongegeneerd dit grootse paneel op, zonder zelfs de schijn te willen vermijden, dat het op een glas in lood lijkt. De kleur is eentonig, maar daarmede vermijdt de schilder als een goed koorddanser de val in de bombast. En tussen alle kracht ligt als een verademing het allerliefste kinderkopje voor de figuur van de menselijke gier. De verdeling over het vlak kon alleen door deze meesterlijke hand worden gezet. Op deze tentoonstelling keert men altijd weer naar dit wonderlijk paneel terug.

Ook zijn Kruisigingsgroep, waarin alle technieken dooreen zijn gesmeten, geeft iets onvergetelijks. Behalve de rijkdom aan kleur (die van de sterkste romantiek) is er een bewegelijkheid, welke de schildersstof bijna niet verdraagt. Het is een bewegelijke nooit stilstaande vlam. Dit zelfde drukke, dat ons deze twee werken zo hoog doet stellen, laat ons persoonlijk de twee landschappen van zijn hand minder waarderen.

**Karin van Leyden** stuurde drie doeken van hoge qualiteit. Zij zijn biezonder fijn van kleur en schoon van tekening. Het zijn drie menselijke figuren die verblijven in een ruimte die alleen dient om het doek af te maken. In „La Gosse de Paris" ziet men het duidelijkst dat alles om de kopgaal en hoe deze schilderes met verf tekent. Terwijl hier de blouse van de figuur gestileerd is, ligt zij in „Bignou au theatre" — of ligt daar eigenlijk de avondjapon — allernatuurlijkst om het lichaam. Deze zwarte japon over de borsten valland, deed ons even aan de Lautrec denken. De kracht van het gelaat ligt in de achterliggende helft.

Karin van Leyden is een vrouw en groot talent en wij denken daarom heel gemakkelijk aan Charlie Toorop. De vergelijking is onzin voor bijna al hun werk, maar in Elsevier zagen wij een foto van een vrouw met hoed van de laatste, die wij gaarne naast „Retour à la maison" van Karin van Leyden zouden plaatsen om deze twee belangrijke kunstenaressen in gedachte eens tegen elkaar uit te spelen.

**Ernst van Leyden** is een stillere zachte figuur, anders dan zijn vrouw, maar „Isle St. Louis Paris" is een doek van de fijnste kleur met uitgeveegde streek. Het heeft het licht dat den Nederlanders in het algemeen een naam heeft gegeven.

**Gerard Hordijk** is een rasschilder, maar geheel anders dan de drie vorigen. Hij is in tegenspraak met deze hardvochtige tijden. In alles wat hij tekent en schildert is de versiering. Zijn schaatsenrijders staan op het ijs als vlinders en het verbaast niets, dat hij ons het Circus aanbiedt: circuspaard en daarop de vlinder onzer dromen, een circusamazone. De gevels en bruggetjes van Amsterdam komen al even speels uit zijn hand. Mariannekè is ons te zoet.

**Phillip Pieck** is een eenzame persoonlijkheid. Hij zal wel in hoofdzaak den kenner behagen met zijn stijvelate-van-Gogh-achtige mensjes en fijne pastel kleuren.

**Fred. Prins** heeft slechts één doek gestuurd het portret van een Spanjaard, dit is echter een van de beste aanwezig, het is van een grotere ware schildersskracht.

**Frederic Franck en Kurt Sluizer** zijn twee artisten, die het ambacht volledig verstaan. Hoe meer aandacht men aan hun werk besteedt hoe meer men het gevoel krijgt: ze laten je niet in de steek.

„American Landscape" van Franck en „Mexican Peasant" van Sluizer houden het op elke tentoonstelling en „White Horse in a Stable" is eenvoudig van geest, maar uiterst krachtig van toon.

**Gerrit Hondius** zouden wij graag eerst in andere werken leren kennen alvorens aan te nemen, dat hij meer dan de anderen veramerikaanst is. Dit behoeft overigens geen mindere waardering in te houden.

Tot slot **Ru Israels** dien wij al evenals Gerard Hordijk door De Stoep kenden. Hij brengt o.a. de enige en goede tekening op deze tentoonstelling.

**Suzanne Nicolas** behandelen wij niet onbeleefd door haar op de laatste plaats te nemen, want deze plaats is de enige, zij kwam als beeldhouwster op de tentoonstelling. Behalve twee gipsen komt zij met een natuurlijk en fijn gehakt vrouwenkopje: „Portrait of a woman". Curaçao kan voor deze vrouw nog gemakkelijk een plaatsje inruimen.

Dit zijn dus de aantekeningen die wij voor u op deze, nogmaals, boeiende tentoonstelling in de oude Thelmakliniek hebben gemaakt. Niet als profeet overigens. Elke dag brengt een nieuw licht in onze kamers en elke dag is een schilderij anders, behalve voor de verstarden. E.





# CURAÇAO.

## MONSEIGNEUR VERRIET IN ZAQUITO.

Gistermiddag droeg Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Petrus J. Verriet O. P. een Pontificaal Openluchtlof op in het leprosengesticht te Zaquito. Zijne Hoogwaardige Excellentie werd hierbij geassisteerd door de Paters Henricus Penninx O. P. en Willibrordus Barbanson O. P. onderscheidenlijk diaken en subdiaken. Tijdens deze plechtigheid had tevens de hernieuwing van de Intronisatie van het H. Hart plaats. In Haar toespraak tot de zieken wees Zijne Hoogwaardige Excellentie vooral op de waarde van het gebed. Tot slot vroeg Zijne Hoogwaardige Excellentie den „vrienden van God" in het biezonder toch te bidden voor de vrede.

## NIEUW BOEK OVER CURAÇAO.

Te Caracas is bij de uitgeverij El Cojo, zo vernemen wij, een nieuw boek van den Curaçaoënaar **John de Pool** verschenen, getiteld **„El Primer chispazo del Genio"**. Het boek, waaromtrent wij benieuwd zijn wanneer het hier verkrijgbaar zal zijn, behandelt het verblijf van Simon Bolivar op Curaçao.

## DE SCHILDERIJENTENTOONSTELLING.

Een aardige suggestie werd ons gedaan, die wij gaarne overnemen. De gelegenheid wordt hierbij geopend voor ieder om zijn of haar indrukken van de schilderijententoonstelling te geven. De bedoeling is dus, dat men zegt, welke schilderijen men mooi vindt, welke lelijk en alle trappen van waardering, die hiertussen liggen. Vanzelfsprekend mag men nooit tot een gegemiddelde komen, waar aangezien schilderijententoonstellingen zo zeldzaam zijn op Curaçao, is het toch aardig om eens te zien hoe deze en gene erover denkt.

Er is geen enkele beperking. Iedereen mag zijn mening inzenden. Wanneer niet anders aangegeven wordt het stukje onder naam gepubliceerd.

## VERENIGINGSNIEUWS.

**Katholiek Sport Centrale: Zaterdag:** 16 uur Voetbal Schroederschool — Hendrikschool (Mulo-competitie):

**Zondag:** 10 uur Honkbal: Quisqueya — Sithoc; Deportivo Curaçao — Venezuela Jr.

14.— Brakkeput. Aanvang kampioenwedstrijden van de athletiekvereniging Repulse.

15.— Rifterrein: Red Devils — Neptunus (Victory Competitie).

16.— Mundo Nobo: Sithoc — A.M.S. (Finale Mulo Competitie).

16.— Rifterrein: Jong Bonaire — Mobilia (Victory Competitie).

## BURGERWACHT CURAÇAO.

**Bewakingsdienst.**

As. Zondag 4 Juni 1944, wordt er een verplichte schietoefening gehouden voor wachtgroep 1, 9, 10 en 11 op Hato. Tenue: wachttenue **zonder** geweer of bajonet.

Vervoer: Om 7.45 uur zal een legervrachtauto vertrekken van Politiewacht Brionplein via Plantersrust en een van het Wilhelminaplein nabij de Hendrikschool via Rio Canario en Heintje Kool.

**Politiedienst.**

Verplichte schietoefening voor de burgerwachters van de Politiedienst van **Groep B** op Zondag 4 Juni. Tenue: wachttenue **zonder** geweer of bajonet.

Vervoer: als bij de Bewakingsdienst. Vervoer per eigen gelegenheid is toegestaan. Johnson geweren zullen op de baan aanwezig zijn.

## ALOYSIUSKRING GEEFT EEN FEESTAVOND.

Gisteravond werd door de Aloysiuskring een feestavond georganiseerd. De kindervereniging l'Union declameerde. Onder de aanwezigen bestaande uit Paters, Fraters en vele Surinamers bevond zich ook Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur P. I. Verriet O. P., vergezeld van Zijn secretaris Pater Willibrordus Brada O. P., die tevens geestelijk adviseur van de kring is.

## BEEDIGING LUITENANT NAHR.

Met alle militaire plechtigheid is hedenmorgen op Suffisant de Curaçaoënaar Luis R. Nahr beëdigd tot 2e Luitenant van de Schutterij. Wij wensen den Heer Nahr geluk met zijn bevordering.

## OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

**Verlof:** B. A. Hoks, onderinspecteur der burgerpolitie alhier, zes weken buitengewoon buitenlands verlof en in aansluiting daaraan 2 weken vrijstelling van dienst, met vergunning dit verlof en deze vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen.

**Werkzaamstelling:** Mejuffrouw E. A. Hernandez, bij het Departement van Openbare Werken alhier; Mejuffrouw J. A. van Eps, bij de Militaire Censuurdienst alhier; Mevrouw A. v. Dijk, geb. Boom, en Mejuffrouw L. A. Capriles bij de Militaire Censuurdienst alhier; Mejuffrouw I. Medema, ter Inspectie der Belastingen, alhier; J. P. Martini als tijdelijk bode 1e klasse ter Administratie van Financiën.

**Benoeming:** Th. de los Santos Ferrero tot tijdelijk veldwachter alhier; K. J. van Meeteren, vaandrig-schutter der Infanterie tot 2e luitenant der Infanterie bij de schutterij O.L. Ponson tot tijdelijk Hoofdopzichter bij de Landswatervoorzieningsdienst op Aruba; O. I. Helmijr, A. L. de Windt, en C. M. Kalvino tot tijdelijk beambten bij de Landswatervoorzieningsdienst respectievelijk op Aruba en Curaçao; A. van Riemsdijk tot Chef-monteur bij de Werkplaatsen van Openbare Werken alhier; C. G. Marten en A. S. Schoop tot Werkbaas bij de Werkplaatsen van Openbare Werken alhier; E. N. de Pool tot Hoofdtijdschrijver bij Openbare Werken alhier; F. A. Curiel tot hulpmagazijnmeester bij Openbare Werken alhier; C. W. Doesberg, deurwaarder voor burgerlijke en strafzaken bij het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Aruba, is naast zijn voornoemde functie belast met de werkzaamheden van Controleur voor Economische Zaken op Aruba.

**Bioscoop-Commissie Curaçao:**

**Eervol ontslag aan:** den Zeereerwaarden Heer L. A. Paanakker als plaatsvervangend lid, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten. **Benoemd:** de Zeereerwaarde Heer W. M. A. Lamers tot plaatsvervangend lid.

**Eervol ontslag aan:** Mevrouw H. Labadie geb. Taytelbaum tijdelijk werkzaam gesteld op het Bureau voor Crisiszaken, op haar verzoek.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
F. J. J. Corver.

# ARUBA.

## DE APOSTOLISCH VICARIUS NAAR ARUBA.

Woensdag as. zal Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O. P., Apostolisch Vicarius van Curaçao zich voor enige dagen naar Aruba begeven.

## WEDUWE EUSEBIA RUIZ CAPRILES.

Dezer dagen overleed alhier, in de ouderdom van 78 jaar Mevrouw de weduwe Eusebia R. Capriles, alom bekend op Aruba onder de naam van Bibi Ruiz. De overledene was zeer bekend en geliefd in de Arubaanse samenleving; zij was de tante van onzen Koloniaal Ontvanger, den Heer Ramiro Arends, bij wie hij werd groot gebracht. Bij deze bieden wij aan onzen landgenoot den Heer Ramiro Arends, onze welgemeende gevoelens van condoleance aan, met de innige verlies en wensen de overledene een welverdiende eeuwige rust toe.

**Wie d'Amigoe leest Verkwikt hart en geest.**

# De Kroniek der Victorie.

27 Mei — De Geallieerden landen op het eiland Biak in de Schouten-groep.

28 en 29 Mei — Hevige Geallieerde bombardementen op doelen in Europa.

31 Mei — Geallieerde vliegtuigen beginnen met een nieuwe reeks aanvallen op doelen in de Balkan. Het achtste leger neemt Frosinone in Italië

2 Juni — Het vijfde leger snijdt de Via Casilina door nabij Valmontone.

* * *

Niet meer dan natuurlijk is het, dat iedereen dezer dagen zijn aandacht gevestigd heeft op de strijd in Europa, gezien de winsten in Italië en gezien de verwachte inval in Europa, en de gehele oorlog tegen Japan bijna vergeten wordt.

Het is te verwachten, dat Europa het meest onze aandacht zal blijven trekken zolang Duitsland nog staat en vecht, omdat de Japanse bedreiging toch zo ver weg schijnt en het bovendien in de uitgesproken bedoeling der bondgenoten ligt om eerst met de nazies af te rekenen en daarna de genadeslag aan Nippon toe te brengen.

Niettemin schijnt er een nieuw offensief te broeien in de Stille Oceaan, waardoor vooral de strijdkrachten der Verenigde Staten weer enkele honderden — zo niet duizenden — kilometers vooruit zullen komen in de richting van het doel dat zij zich gesteld hebben: Japan.

**MacArthur en Nimitz.**

Voorlopig gaat Generaal Douglas MacArthur zijn gang in het gebied van Nieuw Guinea waar met de landing op het eiland Biak aan de ingang van de Geelvink-baai het slot geschreven wordt van een prachtig hoofdstuk.

In dit hoofdstuk werden tien duizenden Japanners geïsoleerd en werd o.a. een begin gemaakt met de bevrijding van Nederlands Oost-Indië. MacArthur heeft zeker niet lang gedraald na de verovering van Hollandia om de volgende stap te doen en als hij zo door gaat zien wij hem nog in de Philippijnen zitten voordat dit jaar teneinde is. Na Biak schijnt Halmahera of Morotai de volgende tredsteen te zijn waarop de Generaal zijn voet zal zetten en wij vragen ons af of de Japanners toen zij er twee jaren geleden kwamen, gedacht zouden hebben dat zij deze eilanden na zulk een betrekkelijk korte tijd weer tegen een Geallieerde aanval zouden moeten verdedigen. Nu zullen zij er wel overijld troepen en versterkingen heen voeren uit de Philippijnen, maar is het niet reeds te laat? In ieder geval mag Tojo's Hoofdcommando blij wezen, dat het iets heeft waarop het zijn defensie-strategie in de Stille Oceaan kan bouwen, want overigens kan het slechts raden waar Admiraal Nimitz zijn volgende klap zal toebrengen.

Zullen het de Koerilen zijn? Zullen het de Bonin-eilanden zijn of de Carolinen? Of zullen de Noordamerikanen op verschillende plaatsen tegelijk aanvallen?

De onzekerheid maakt de leiders van Japan zenuwachtig, maar erger is het voor hen, dat zij geen kans zien de afgesneden strijdkrachten in de Zuidelijke gebieden te redden en in te zetten op andere plaatsen. De Geallieerden van hun kant schijnen geen haast te hebben met het opruimen van deze geïsoleerde Japanners.

Dat komt later wel als zij zelf intussen geen uitweg zoeken door harakiri op grote schaal. Door bombardementen kan hun de mogelijkheid ontnomen worden een bedreiging te vormen voor de omliggende Geallieerde garnizoenen.

**Op het vasteland van Azië.**

Niet zo hachelijk als in de Stille Oceaan is Japans positie op het vasteland van Azië. De Nipponezen hebben daar nog een reusachtig gebied in hun bezit en schijnen dat nog uit te breiden met nieuwe aanvallen in China. Thans schijnt hun nieuwe onderneming erop gericht te zijn de spoorlijn tussen Peiping en Canton via Hankow geheel in hun bezit te krijgen. Dat zal wel heel wat voeten in de aarde meebrengen en het is te hopen, dat de Chinezen als bij vroegere gelegenheden den vijand weer terug zullen werpen, maar onmogelijk is de volbrenging van het Japanse plan niet. Hier ziet het Japanse Hoofdcommando eens ver vooruit in de toekomst, al heeft Admiraal Nimitz niet geaarzeld hen erop attent te maken, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten eens op de kust van China hopen te landen.

In Birma gaat het openen van een nieuwe aanvoerweg naar China nog langzaam. Generaal Stillwells troepen, die deze taak op zich genomen hebben, kampen niet alleen tegen een vijand die grote ervaring heeft in woudgevechten, maar tegen een natuur die men zich moeilijk indenken kan, als men nooit met eigen ogen een tropisch oerwoud gezien heeft.

Het kan dus nog lang duren voordat het Japanse verzet geheel en al gebroken is indien niet de grote hulp komt opdagen, welke ook de bevrijding van Europa enkele jaren nader heeft gebracht.

**De macht in Azië en Europa.**

Rusland is de macht, welke zich zowel in Azië als in Europa laat gelden. Het verwachte offensief tegen de Duitsers dat blijkbaar zal samenvallen met de invasie uit het Westen is nog niet gekomen, hoewel met een Duitse aanval ten Noorden van de Roemeense stad Jasi enige opleving is gekomen in de rust, welke langer dan zes weken aan het Europese Oostfront geheerst heeft.

Aan het Zuidfront hebben de troepen van Generaal Alexander den vijand verder teruggedrongen over het Apennijnse schiereiland en eindelijk is de verovering van de Stad Rome — zo lang geleden door Geseraal Sir Henry Maitland Wilson beloofd — in zicht gekomen.

**Historische dagen tegemoet.**

Italië gaat enkele historische dagen tegemoet en het is slechts te hopen, dat de oorlogvoerenden gehoor zullen geven aan de oproep des Pausen om „niet de hand te heffen' tegen het cultuurcentrum der wereld.

De Duitsers zelf zijn ten zeerste bevreesd, dat de strijd aan „Europa's onderkant" zich niet zal beperken tot het gebied van Rome. Een dagorder van Maarschalk Albert Kesselring, welke in handen der zegevierende Geallieerde troepen viel, zeide, dat de Geallieerden hoogstwaarschijnlijk landingen in Noord-Italië zullen doen. Een commentator van Radio-Berlijn beweerde, dat 15 divisies in Noord-Afrika saamgetrokken zijn voor de inval in Zuid-Frankrijk. En weer andere berichten, die zowel van vijandelijke als onzijdige zijde komen, laten doorschemeren dat een aanval op de Balkan uit verschillende richtingen eveneens op het program staat. In verband hiermede is de houding van Turkije nog altijd vaag. In zijn laatste redevoering over de buitenlandse politiek liet Premier Churchill duidelijk blijken, dat Turkije geen krachtige stem zal hebben bij een vredesregeling, tenzij het actief aan de zijde der Verenigde Landen aan de oorlog zou deelnemen.

Hoewel het te betwijfelen valt of een ander land dan de z.g. Grote Vier bij die gelegenheid een krachtige stem zal hebben, schijnt Churchills verklaring grote indruk gemaakt te hebben op de Turken en zijn de besprekingen met de militaire vertegenwoordigers der Geallieerden te Ankara blijkbaar weer hervat.

**Duitse nervositeit.**

Blijkbaar heeft het Duitse Hoofdcommando het zekere voor het onzekere genomen en Bulgarije overmeesterd gelijk het onlangs met Hongarije deed. En ook zijn nieuwe pogingen in het werk gesteld om het verzet der Joegoslavische Partijgenoten te breken, o.a. door de stuwkracht van dat verzet — Tito — te ontvoeren. De „Maarschalk" heeft blijkens de berichten evenwel zijn belagers weten te ontsnappen met den zoon van Churchill, zodat de nazies achter het net hebben gevist.

Hieruit blijkt anders wel hoe desperaat zij zijn om nog niet eens te spreken van het lynchen van Geallieerde vliegers door de Duitse bevolking en andere wandaden in de bezette landen van Europa.

Daartegenover staat de kalme vastberadenheid der Generaals en Admiraals, die de laatste hand leggen aan de voorbereidingen voor de grote slag, terwijl de bommen blijven neerregenen op de Europese Vesting.

## BUITENLAND.

### HET OFFENSIEF DER PARTIJGENOTEN.

Maarschalk Jozef Broz (Tito) heeft gezegd dat de Duitsers het blijkbaar gemunt hebben op de situatie in Joegoslavië en het in kracht toenemende leger der Partijgenoten, waartegen zij een offensief op grote schaal begonnen zijn. Een bericht uit Tito's hoofdkwartier liet weten, dat het offensief waaraan meer dan 3 divisies van de Partijgenoten deelnemen reeds verschillende dagen geleden begonnen is in het Westen van Bosnië. De aangevoerde troepen zowel als de infanterie- en de gewapende eenheden werden door de Duitsers in de strijd geworpen.

In een verklaring wordt gezegd, dat de partijgenoten een zweefvliegtuig hebben buit gemaakt en de aangevoerde troepen hebben gedood. Tito meldde dat op verschillende punten successen tegen de aanvallende nazies behaald zijn, maar hij heeft ook gezegd, dat de gevechten nog verwoed voortgang vinden aan een breed front en de uitslag nog niet zeker is (Londen, (AP) 2.6).

### TITO ONTSNAPT AAN DUITSE GEVANGENNEMING.

Joseph Morton seint uit Bari:

Te Bari werd bekend gemaakt dat Maarschalk Tito naar de bergen ontsnapt is samen met Majoor Randolph Churchill toen Duitse valschermtroepen en luchttroepen in zweefvliegtuigen het hoofdkwartier van den Joegoslavischen patriottenleider in Bosnië op 25 Mei veroverden. De Partijgenoten verklaarden, dat Veldmaarschalk Erwin Rommel persoonlijk de aanval leidde. Majoor Churchill is de zoon van den Britsen Premier. Vrijwel alle andere Geallieerde officieren, die aan Tito's staf waren toegevoegd ontsnapten eveneens, doch twee Geallieerde berichtgevers Stoyan Pribichevich van „Time" en John Talbot van Reuter, alsook twee fotografen werden gevangen genomen. Pribichevich wist daarna nog te ontsnappen (Bari, (AP) 2.6).

### LUCHTAANVALLEN VAN DE NACHT.

Als volgt luidt een communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart: „In de afgelopen nacht trokken vliegtuigen van het Bommenwerpers-commando in groten getale uit om militaire installaties op de Franse kust en het spoorwegcentrum Trappes in de voorsteden van Parijs aan te vallen. Ook werd een aanval gedaan op Leverkusen ten Noorden van Keulen. Mijnen werden gelegd in vijandelijke wateren. Er vonden verschillende gevechten plaats met vijandelijke nachtjagers en op zijn minst 7 vijandelijke vliegtuigen werden vernield. 17 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 3.6).

### NOORDAMERIKANEN LANDEN OP RUSSISCHE BASES.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog heeft bekend gemaakt, dat Geallieerde zware bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen geland zijn op Russische bases na doelen in Oost-Europa aangevallen te hebben. Een gelijksoortige bekendmaking werd in Moskou gedaan (Washington, (AP) 2.6).

### DE STRIJD IN CHINA.

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat een Chinese colonne in Zuidelijke richting oprukt naar Tsjangsja aan de spoorlijn tussen Canton en Hankow, doch gaf het verlies toe van Pingkiang op 80 kilometer ten Noord-Oosten van Tsjangsja en vorderingen van de indringers tot een punt op ongeveer 25 kilometer ten Oosten van Tsjangteh. De stad Kweiyi op 68 kilometer ten Noorden van Tsjangsja viel in handen der Japanners, die de rivier de Milo ten Oosten van de spoorlijn overstaken.

De stad wisselde verschillende malen van eigenaar doch was volgens de laatste berichten in Japanse handen. In de gevechten om de stad leden beide partijen ernstige verliezen. In Yunan kwamen de Chinezen vooruit niettegenstaande de zware regenval, de modder en de mist (Tsjungking, (AP) 2.6).

### AANVALLEN OP DOELEN IN HONGARIJE.

Het Geallieerde Hoofdkwartier te Napels maakte bekend, dat grote strijdkrachten van zware bommenwerpers Vrijdag de rangeerterreinen te Cluj en Simeria in Transylvanië en Miskolcz, Szolnik en Szegred in Hongarije hebben aangevallen.

500 Tot 750 bommenwerpers namen aan de aanval deel. Volgens de eerste rapporten werden goede resultaten geboekt. De bommenwerpers werden geëscorteerd door Lightnings en Mustangs. Er werd geen verzet geboden door vijandelijke jagers en het afweervuur was gering. Simeria ligt aan de lijn van Hongarije naar Ploesti Szegred ligt op 8 kilometer van het punt waar de grenzen van Joegoslavië, Roemenië en Hongarije samenkomen en is een knooppunt van lijnen uit Boedapest, Belgrad en Boekarest. De andere doelen liggen ten Noord-Oosten en Noord-Westen van Boedapest (Napels, (AP) 2.6).

### PENNENSTRIJD TUSSEN H. G. WELLS EN KATHOLIEK BLAD.

In een levendige briefwisseling tussen H. G. Wells en de redacteur van het Londense weekblad „Catholic Herald" wordt de bekende romanschrijver door den redacteur uitgenodigd tot een denkbeeldig noenmaal om daar iets te vernemen over de Katholieke Kerk die volgens het blad door Wells aangevallen wordt zonder dat hij haar kent.

„Een gesprek van één uur met Pater Martin D'Arcy of Pater Heenan zal U een heel ander denkbeeld geven van ons", zegt de redacteur. „Of als u niet over uw neiging om met priesters de spot te drijven heen kan, zal ik zelf ook gaarne bereid zijn om een keer bij de maaltijd met u te praten. Is het afgesproken?"

De discussie begon met de recensie in de „Catholic Herald" van Wells' nieuwe boek getiteld: „Crux Ansata, an Indictment of the Roman Catholic Church."

Men krijgt aanstonds enig idee van strekking en inhoud van dit boek als men verneemt dat het eerste hoofdstuk luidt: „Waarom bombarderen wij Rome niet?"

De „Catholic Herald" noemde het o.a. „an angry book".

Wells schrijft terug: „Dit is verre van „an angry book", tenzij de lezer erg stompzinnig is. Iedereen die het boek leest zal zien dat er heel wat vrolijkheid in zit. Het is misschien te betreuren dat ik altijd geneigd ben geweest om met priesters de spot te drijven, maar dit wil niet altijd boosheid betekenen en mijn vrolijkheid is werkelijk vermengd met eerbied en sympathie — als men maar het boek wil begrijpen".

Het (gedeeltelijk) antwoord van „Catholic Herald: „Wat ik niet begrijp is dat u zo ontzettend weinig van ons afweet. Wanneer men een persoon of instelling aanvalt, eist het gezond verstand, en ook de burgerlijke beleefdheid dat men zich eerst van hem of haar op de hoogte stelle".

En verder: „Als u dat gedaan had dan zou u onder meer geleerd hebben dat geen enkele Katholiek, die de naam waardig is, het recht of ook maar het geringste verlangen heeft om over de toestand van uw ziel te oordelen."

Niemand van ons zal zich u dus ooit indenken als „een oude heer vermoedelijk op zijn weg naar de folteringen der hel".

De goede Katholiek is veel meer bezorgd over zijn eigen uiteindelijke bestemming dan van wien anders ook.

Hij is om zichzelf bezorgd omdat de ziel van zijn naaste niet in de eerste plaats zijn zaak is maar die van zijn naaste. Evenwel zal hij steeds bereid zijn om door gebed en goede raad er het zijne toe bij te dragen dat de ziel van zijn naaste, waarover alleen God rechter is, gered worde. En ik geef niet meer dan mijn oprechte mening weer, wanneer ik u zeg dat ik het zeer waarschijnlijk acht dat wanneer de Almachtige God u en ik in Zijn barmhartigheid komt oordelen Hij u misschien de zaligheid waardiger zal vinden dan mij. Er is veel dat voor dit standpunt pleit, want ik ken namelijk mijzelf en ik ben mij ervan bewust hoe weinig ik waard kan zijn in de ogen van den volmaakten God, maar ik ken u niet. U alleen kent uzelven. Dit is dan de werkelijke bedoeling van „de gebeden, kaarsen Missen en voorspraak der Heiligen" waarmee uw onwetendheid van onze zaken zozeer de spot drijft". (ncwc).





## Laatste Nieuws.

— **Het Duitse agentschap Transocean zeide, dat volgens een zegsman van de Wilhelmstrasse „Rome vrij is van Duitse strijdkrachten". In verband met de oproep van den Paus om Rome niet te vernielen, zou de Duitse zegsman hebben verklaard, „Van Duitse zijde is reeds maanden alles gedaan om Rome zulk een lot te besparen. Rome kan thans beschouwd worden als een stad, welke vrij is van strijdkrachten".**

— **De Britse** radio deelde mede, dat de troepen van het achtste leger in Italië Alatria veroverd hebben op 8 kilometer ten Noorden van Frosinone aan een secondaire Duitse ontsnappingsweg ten Oosten van de Via Casilina.

— **Mosquito's** van het Britse Kustcommando hebben in de afgelopen nacht vijandelijke schepen in de Golf van Biscaye aangevallen. Een mijnenveger werd in lichterlaaie gezet en een geleideschip werd ernstig beschadigd.

— **Ongeveer** 1500 ton bommen is heden in twee aanvallen geworpen op de Franse kust aan het Engelse Kanaal. In de voormiddag trokken ongeveer 250 Vliegende Forten en Liberators met een escorte van ongeveer gelijke grootte uit om de vijandelijke installaties in de gebieden van het Pas de Calais en Boulogne te bestoken. Enkele uren later ging een nieuwe soortgelijke formatie erop uit om nog meer springstoffen te werpen op de vijandelijke verdedigingswerken.

— **Het Geallieerde** Hoofdkwartier op Ceylon meldt, dat versterkte Noordamerikaanse en Chinese colonnes zich een weg banen in Myitkyina, de Japanse basis in het Noorden van Birma. De Geallieerde troepen komen zowel uit het Noorden als het Zuiden. Grote hoeveelheden ammunitie en voorraden werden veroverd.





**DEPARTEMENT VAN ONDERWIJS EN VOLKSONTWIKKELING.**

**Curaçao.**

**Examens L.O.**

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen dat de examens ter verkrijging van akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in het gebiedsdeel Curaçao, genoemd in artikel 129 der Onderwijsverordening 1935, P.B. No. 43, zullen worden afgenomen in de tweede helft van de maand Augustus 1944.

Zij, die zich aan eenig examen willen onderwerpen, moeten zich vóór of op den 22sten Juni 1944 schriftelijk aanmelden bij den Inspecteur van het Onderwijs onder overlegging van eene geboorteakte of geboortebwijs.

Zij, die eenig examen wenschen af te leggen, moeten op 1 September 1944 den leeftijt van achtienjaren hebben volbracht, tenzij de Gouverneur om bijzondere redenen vergunning verleent het examen eerder af te leggen.

Zij, die zich anmelden, worden slechts tot het afleggen van het examen toegelaten, wanneer uiterlijk twee dagen voor het begin der examens ten kantore van den Koloniale Ontvanger op Curaçao een examengeld is voldaan van:

Tien gulden voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als hulp onderwijzer(es) of die als onderwijzer(es).

Vijf gulden voor het afleggen van het examen voor eene andere in artikel 129 der Onderwijsverordening 1935 genoemde akte van bekwaamheid.

Ondergeteekende is tot het geven van inlichtingen over de examens te spreken elken Zaterdag des morgens van 9 tot 11 uur ten zijnen kantore, Wilhelminaplen 2.

Willemstad, 31 Mei 1944
De Inspecteur van het Onderwijs,
Dr.W. J. Goslinga.



DE HEER EN MEVROUW

M. P. Libier — Payares

geven met groote blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

Hugo Joseph

Sanatorium 2 Juni 1944

# Kent gij uw kleuter?

**XII**
**De spraakperioden.**

In ons vorig artikel hebben wij den lezer ingeleid in de ontwikkeling van de kleutertaal. Voor een duidelijk overzicht geven we hier een schema van de verschillende spraakperioden. Opgemerkt zij, dat we bijv. onder 1;6 verstaan 1 jaar en 6 maanden; of onder 1;0 één jaar en 0 maanden. We kunnen dan de spraakperioden verdelen in een: vóór-stadium en vier perioden.

**Vóórstadium: 1e levensjaar.**

Brabbelen; periode van navolging van geluiden; primitief verstaan van gesproken bevelen.

**1e periode (1;0 tot 1;6).**

Het kind beschikt over enige geluiden, die formeel zin hebben en drukt zich uit in éénwoordzinnen. Deze spraakuitingen zijn affectief gekleurd en betekenen niets objectiefs of zakelijks (zie vorig artikel). Wat de klank betreft, staan de spraakuitingen nog zeer dicht bij de uitingen van de brabbelperiode. Natuurlijke symbolen zoals klankschilderingen zijn overwegend.

**2e periode (1;6 tot 2;0).**

Het bewustzijn ontwaakt voor de betekenis der taal; het kind vraagt naar de namen der dingen. De woordenschat neemt plotseling sterk toe. Ongeveer tegelijk wordt het stadium van éénwoord-zin verlaten; twee tot meer woorden eerst stamelend, daarna steeds gemakkelijker tot een zin gemaakt. Bij de woordenschat ontwikkelen zich substantieven, dan werkwoorden en daarna eigenschap- en betrekkingswoorden.

**3e periode (2;0 tot 2;6).**

Het spreken zonder verbuiging loopt ten einde. Het kind leert de fijnere afstammingen der begrippen door verbuiging der woorden. In dit tijdperk begint de conjugatie, declinatie en comparatie van woorden. Ofschoon het kind nog uitsluitend in hoofdzinvorm spreekt, komt hierin toch grote verscheidenheid, nl. uitroepzinnen, vraagzinnen, zelfs kettingszinnen worden gevormd. De „wat" vragen beginnen (wat is een auto? etc.).

**4e periode (van 2;6 af).**

Het kind leert nu zijn gedachten rangschikken in hoofdgedachten en bijgedachten, vandaar beginnen de bijzinnen een plaats in de zinsbouw in te nemen. De verschillende typen van nevenzinnen ontwikkelen zich snel ofschoon de fijnere differentiëring en de beheersing van de moeilijkere werkwoordsvormen nog langere tijd in beslag zullen nemen. Dit is ook de „waarom" periode. Het kind gaat nu ook zelf woorden maken door afleiding en samenstelling (bijv. lichtkastje i. pl. v. lucifersdoosje, kindsoldaat voor een officier in de verte, dieven i.pl.v. stelen etc.).

**Gebruiksaanwijze.**

Vooral moet men dit schema niet te star nemen. Het laat zeer veel uitzonderingen toe. Iedere individuele ontwikkeling zal min of meer van dit schema afwijken èn wat tijdopgave betreft èn ook wat de afzonderlijke verschijnselen in iedere periode zelf betreft. Het schema is dan vaak veel meer ter oriëntatie bedoeld, het is in ieder geval de moeite waard eens na te gaan in hoever uw eigen kind er mee overeenkomt en in hoever het daarvan afwijkt.

**De gevoelige periode voor de taal ligt in de eerste levensjaren.**

Ofschoon op latere leeftijd ook ontwikkelingsfasen in de spraak voorkomen en er bijv. grote verschillen zijn aan te wijzen tussen het spreken van den 8-jarige met den 11-jarige; en van den 11-jarige met den 14-jarige en van den 14-jarige met den volwassene, zijn ze toch allen van veel geringere omvang dan de bovengenoemde perioden.

De psychologische wet dat iedere functie haar hoofdperiode van ontwikkeling heeft, geldt ook voor de taal en deze hoofdperiode wordt afgesloten op ongeveer 4 of 5 jarige leeftijd. De lezer vergelijke maar eens het gemak en de vlugheid, waarmede de kleuter zijn taal leert tegenover de moeite en inspanning om later op school een tweede of derde taal te leren. Zelfs oefening van vele jaren voert dan nog niet tot een werkelijke beheersing. Doch de kleuter leert zonder grammatica te leren, zonder opzet woordjes van buiten te leren en kan zich zonder moeite op 4 of 5 jaar over alles verstaanbaar maken! Wist u al dat vele driejarige kleuters al over 1000 à 1300 en soms nog meer woorden beschikken?

**Nederlandse kleuters met Curaçaose kindermeid.**

Tenslotte moeten we nog wijzen op het feit, dat kinderen met opvoeders, die beide verschillende talen spreken, alle beide talen dikwijls even gemakkelijk en volmaakt leren.

De oorzaak hiervan komt van de keuze, die het kind onbewust maakt bij zijn navolgingsdrang. Nu strekt zich die keuze niet alleen op de taal zelf uit, maar ook op de personen, die het kind bij het spreken navolgt. Het kind echter laat zich niet door iedereen, die met hem spreekt, op gelijke wijze beïnvloeden, maar blijft tegenover vele mensen merkwaardigerwijze onverschillig, ja zelfs afwijzend, terwijl het anderen onmiddellijk, in zijn navolgingsdrang benadert en hun woorden, toonval en dialect direct van hen overneemt. Hierbij geldt in het algemeen de regel, dat de navolging des te intensiever is, hoe meer het voorbeeld met den navolger overeenstemt. Daarom zijn bijv. oudere broertjes en zusjes veel invloedrijkere leermeesters dan volwassenen.

Nu komt deze keuze zeer duidelijk uit, waar verschillende talen in de omgeving van het kind gesproken worden. Hierbij heeft dikwijls hoegenaamd geen bevoorrechting plaats van de ene taal boven de andere; maar wat psychologisch nog merkwaardiger is, er heeft ook geen eigenlijke vermenging plaats van beide navolgingsterreinen (zoals wij Nederlanders bijv. die spreken van rabiëren, scendreren!); de personen met de verschillende talen zijn als het ware twee afzonderlijke navolgingscentra voor het kind en het bedient zich onbewust van de ene of van de andere taal, naar gelang het nodig is.

**Eén persoon, één taal.**

Een voorbeeld hiervan laat ons de taalvorser Jules Ronjat zien, een Fransman, die met een Duitse vrouw gehuwd was. Zij hadden bij de geboorte van hun zoon vooropgezet: „één persoon, één taal!" zodat vader Frans en moeder Duits sprak met het kind. Het gevolg hiervan was, dat de knaap beide talen parallel leerde, maar geheel onafhankelijk van elkaar. Het eigende zich beide talen toe zoals ieder ander inheems kind, niet langzamer dan zij en zonder enig geestelijk nadeel daarvan te ondervinden. Maar elke taal was voor het kind als vanzelfsprekend met één of de andere van de ouders verbonden; gaf vader een boodschap in het Frans voor moeder, dan richtte het zich tot haar in het Duits zonder eerst te vertalen. Vermengingen waren hoge uitzonderingen, zoals bijv. dit germanisme: „Il bat le lion mort" (Hij sloeg de leeuw dood!)

**p. B. A. Schipper.**







## Veldmaarschalk Alexander Suvorov

door

**D. Erde.**

Het vorig jaar heeft de Sovjet Regering een „Orde van Suvorov" ingesteld, waarin bevelhebbers benoemd kunnen worden die hun strijdkrachten met succes leiden en die kundigheid in het uitvoeren van operaties tonen, en als overwinnaars uit de strijd treden.

Militaire scholen van deze naam zijn opgericht voor Russische oorlogs wezen.

Suvorov is het voorbeeld voor het Rode Leger.

Wie was Suvorov?

Alexander Suvorov was een van Ruslands grootste veldmaarschalken, een grote strateeg die niet éénS in zijn lange militaire loopbaan verslagen werd. Hij werd in Moskou geboren in 1730. Zijn vader was officier en reeds in zijn jeugdjaren had hij grote belangstelling voor alles wat militair was en voor de geschiedenis van de krijgskunde. In 1747 trad hij in militaire dienst en vocht als Korporaal in de oorlogen tegen de Duitsers, Turken, Polen en Fransen.

Hij ontving zijn vuurdoop gedurende de Zevenjarige oorlog tegen de Duitsers van 1757 tot 1763. Hij vocht bij Kunersdorf in 1759 en was bij de Russische strijdkrachten die Berlijn in 1760 veroverden. De Pruisische troepen van Frederik II werden daar totaal verslagen.

De sleutels van de stad Berlijn worden tot op heden nog in een Russisch museum bewaard.

Het was in 1790 dat Suvorov zijn troepen de sterkte van Ismail, die men als onneembaar beschouwde, liet bestormen.

De beroemde Franse generaal Moreau moest de nederlaag lijden toen hij op 17 April 1799 een ontmoeting had met Suvorov op het slagveld bij de Adde.

**„Voor den Rus is niets onmogelijk".**

In die tijd vochten Rusland en Oostenrijk tezamen tegen Napoleon. Suvorov die het bevel voerde over het Russisch-Oostenrijkse Leger verjoeg in 1799 de Fransen uit Noord-Italië. Toen viel Suvorov in opdracht van Czaar Paul I Zwitserland binnen, waar de Oostenrijkers in het nauw gedreven waren door den Fransen generaal Massenet.

Het was gedurende deze veldtocht dat Suvorov onder de moeilijkste omstandigheden over de St. Gothard trok op 14 September 1799. Suvorovs eenvoudige leer, die hij zijn mannen maar steeds inprentte, was, dat er voor den Rus niets onmogelijk was.,

Hij voerde 63 veldslagen en verloor er geen. Hij voerde veel nieuwe dingen in de krijgswetenschap in.

Suvorov ontwikkelde de beginselen van zijn krijgskunde met buitengewone eenvoud en duidelijkheid in zijn boeken, „Wetenschap van de Overwinning", „Actieve Krijgskunde", en andere werken. Deze beginselen waren o.a: Om steeds onverwachts met de grootste drijfkracht toe te slaan; om meedogenloos de mankracht van den vijand te verpletteren; combinaties van omtrekkende manoeuvres en aanvallende verrichtingen achter den vijand; vastberadenheid in de man tegen man gevechten; een goed begrip van de onder handen zijnde taak en initiatief als basis voor de deelneming van den soldaat aan het gevecht.

Suvorov vertrouwde op het goed begrip van den soldaat, en schatte de morele factor in de oorlogvoering zeer hoog.

Hij becritiseerde op scherpe wijze de systemen van de Pruisische militaire experts die in die tijd beschouwd werden de kenners van de krijgskunde te zijn.

Hij hield ook innig van Rusland. Zich tot de komende geslachten richtend zei hij: „Moge onze opvolgers een voorbeeld nemen aan mij en tot hun laatste adem trouw blijven aan hun vaderland".

Zijn vooruitstrevende en steeds nieuwe ideeën op militair gebied maakten dikwijls dat hij niet graag gezien was. In die tijd hadden de voorstanders van het Pruisische discipline-systeem grote invloed aan het hof van den Czaar, en op den Czaar zelf. Suvorov echter weigerde om met hen mee te gaan. Dientengevolge wilden Katharina II en haar gunstelingen nauwelijks meer iets van hem weten, juist in een tijd waarin men zijn talenten het meest nodig had. Czaar Paul maakte geen geheim van zijn afkeer en verplichtte Suvorov om op zijn landgoed te Konchansk te blijven wonen, terwijl hij politiespionnen aanstelde om al zijn bewegingen gade te slaan.

Op aandrang van Oostenrijk en Engeland, werd Suvorov uit zijn ballingschap teruggeroepen om het RussischOostenrijkse leger tegen de Fransen aan te voeren in 1799. De Italiaanse en Zwitserse veldtochten waren de laatste van Suvorov. Hij stierf te St. Petersburg in 1800, betreurd door de soldaten en door het volk.

De Sovjet regering stelt de strategie van Suvorov en de vecht methodes die hij voorstond op hoge prijs.

Zij leer over de opleiding van de troepen en over hun houding in de strijd is opgenomen in de reglementen van het Rode Leger.

De Sovjet krijgskunde ontwikkelt en vervolmaakt zijn strategie en zijn tactiek op basis van de moderne oorlogsvoering en de uitrusting van het leger met moderne wapens.

## WIJ ONTVINGEN.

The Life of Christ, door Pater Isidor O Brien O.F.M., uitgegeven door de St. Anthony's Guild Press te Paterson, New Yersey.

Hoevele schrijvers hebben zich niet nedergezet om het leven te beschrijven van Christus den Heer. Fouard, Le Camus, Fillion, Didon, Leseire, Berthe en Sertillanges om enkele Franse Christus-levens te memoreren hebben het gedaan, en elk heeft hetzelfde leven weer in andere woorden gemaald, toch zo dat telkens weer hetzelfde gezegd werd. Het is de aantrekkingskracht om wat Bossuet bijvoorbeeld in de taal van de 17e eeuw geschreven heeft, in de 19e eeuw door Fouard te zien beschrijven en welke de classieke Christus-biograaph van onze twintigste eeuw zal worden, zal de historie nog moeten doen zien. Pater Isidore O' Brien O.F.M. heeft in zijn biographie een leven van Christus gegeven dat meer bedoeld is voor studieclubs. Hij behandelt in een voorafgaand hoofdstuk de toestanden zoals die op godsdienstig en cultureel gebied bestonden voor en ten tijde van Christus' omwandeling en komt daarna tot Christus in de Prophetieën en vervolgens tot de Vleeswording en het verdere aardse leven van onzen goddelijken Zaligmaker.

Hij doet dat alles uitvoerig en documenteert erbij. Zijn werk telt over de 500 bladzijden. Uitvoerig staat hij bijvoorbeeld stil bij de achtergrond van de verschillende Joodse secten, die er ten tijde van Christus' omwandeling bestonden.

Een specifieke trek, die doet zien dat het boek voor studiegroepen bestemd is, zijn de vragen voor discussies aan het eind van elk hoofdstuk. Het is een boek, dat elken serieuzen Christen, katholiek en niet-katholiek, is aan te bevelen. Het is verkrijgbaar bij de St. Augustinus-boekhandel.